

РУЖА ВЕЛЧЕВА
ОТСЯКОХА ДЪРВОТО ПОД
ПРОЗОРЕЦА МИ...

chitanka.info

Отсякоха дървото под прозореца ми.
Белязали го бяха с кръст зелен —
каква ирония! —
и дни наред безмълвно пита
„защо“ пръстта,
която ще го погребете...

А още имаше корона
дъхава и силна,
в която птиците гнездяха
и корените му,
преливащи от сокове,
лудуваха във майката — земя.

Но тялото му бавно се привеждаше
под непосилния товар
от страсти и тъга.
Ах, тялото —
ковчегът тесен
за всяка скитница — душа...

Душата ми, потресена, се свлече
до шепата трески,
кървящи на пръстта.
Господи,
не позволявай
и мен така да посекаат!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.